W poszukiwaniu piękna. Kazimierz Głaz.

Kazimierz Głaz

Katarzyna Szrodt

> Mówią –
>
> że sztuka jest zwierciadłem
>
> które przechadza się po gościńcu
>
> odbija wiernie realność
>
> to niesamowite dwunożne lustro… (Zbigniew Herbert)

Kazimierz Głaz to twórca wszechstronny i osobny. Malarz, grafik, pisarz, wydawca bibliofilskich książek, twórca kierunku w sztuce zwanego **Sensybilizmem**. Nade wszystko – człowiek mądry i refleksyjny, którego rozmyślania o życiu i świecie, są równie istotne i ciekawe, jak jego dzieło.

Kazimierz Głaz ukończył w 1956 roku Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu i przez trzy lata pracował w Wałbrzychu animując życie artystyczne, za co otrzymał nagrodę miasta Wałbrzycha. Przełomem w twórczości Głaza był wyjazd do Moskwy w 1962 roku i obejrzenie kolekcji ikon staroruskich w zbiorach tamtejszych muzeów. Głęboko mistyczna sztuka ikon bizantyjskich stała się inspiracją do powstania cyklu

„Moskiewskie impresje”, za który Kazimierz Głaz otrzymał roczne stypendium twórcze Ministerstwa Kultury i wysłany został na IV Międzynarodowe Biennale Malarstwa w Paryżu w 1965 roku. Na Biennale, na wniosek Marca Chagalla, przyznana została artyście nagroda *Erasmus Prize* na trzyletni pobyt i pracę twórczą we Francji.

Przebywając na południu Francji, Głaz poznał w Vance Witolda Gombrowicza – było to spotkanie mistrza i ucznia. Gombrowicz cieszył się zasłużoną, późną sławą, gdy Głaz dopiero zaczynał swoją drogę artystyczną. To za radą Gombrowicza Głaz zdecydował się na emigrację do Kanady, gdzie wylądował w listopadzie 1968 roku.

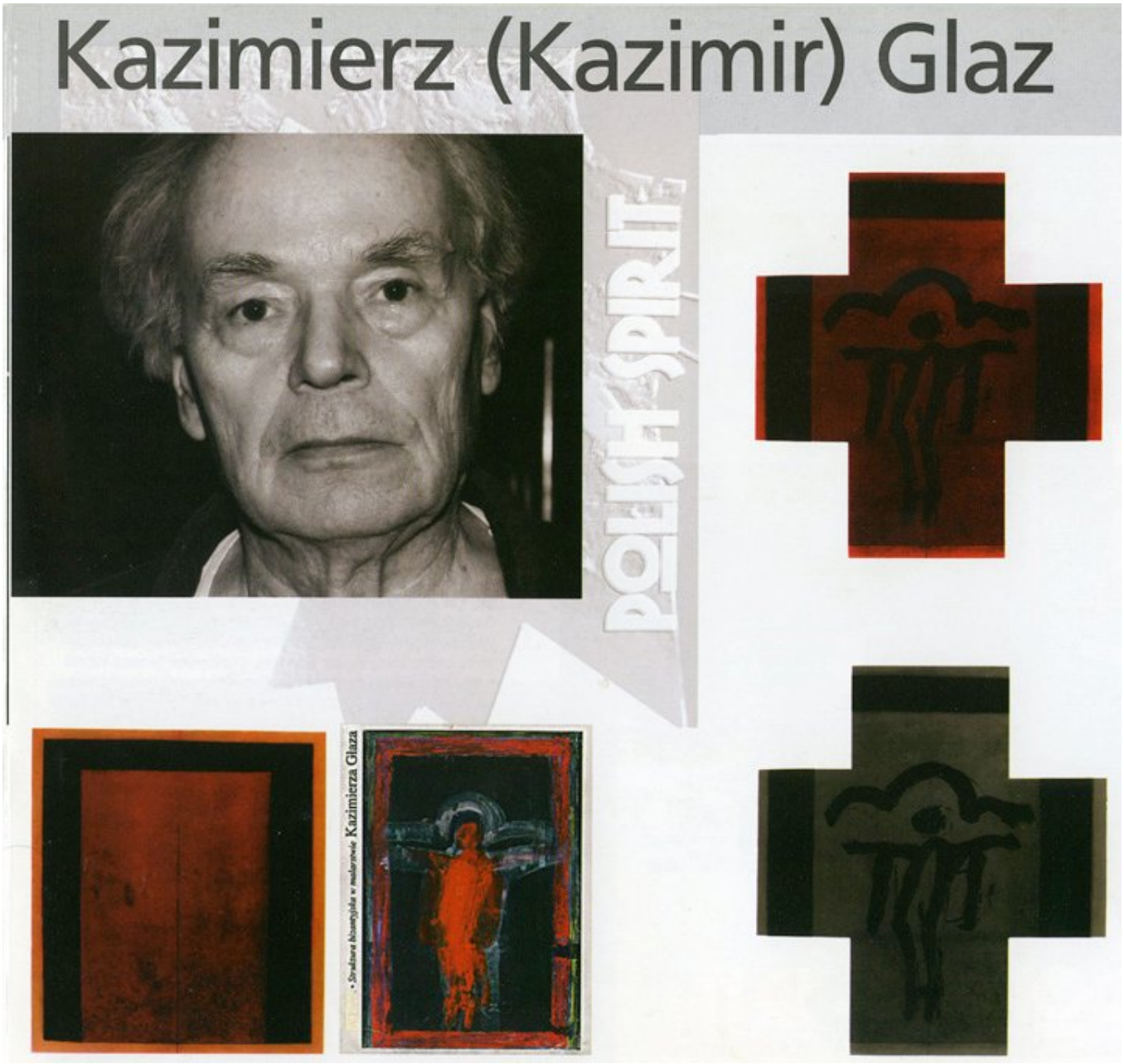

Głaz postanowił żyć z działalności artystycznej, co w Kanadzie udaje się niewielu twórcom. Odrzucił propozycję nauczania na wyższej uczelni, by być niezależnym i móc realizować własne projekty. W 1969 roku, w oparciu o dofinansowanie *Canadian Council*, artysta stworzył *Toronto Centre for Contemporary Art*, którego założeniem było propagowanie sztuki współczesnej w szkołach. Głaz, wraz z innymi artystami zaproszonymi do

projektu, tworzył szkolne galerie sztuki, prowadził zajęcia plastyczne, organizował pogadanki z młodzieżą na temat sztuki współczesnej. W ten sposób realizował założenia **sensybilizmu**, ruchu, który zakładał szukanie wrażliwości w odbiorcy dzieł sztuki. Głaz uważał, że kierunek ten powinien przywrócić wrażliwość na sztukę i piękno. Działające przez wiele lat *Center for Contemporary Art* pozostawiło po sobie ślady w postaci wielu kolekcji sztuki współczesnej w szkołach i w bibliotekach publicznych w Toronto.

Od czasu poznania ikony bizantyjskiej, znakiem rozpoznawalnym dzieł Kazimierza Głaza stał się układ, figura geometryczna o znaczeniu symbolicznym, przywodząca na myśl krzyż, układ Trójcy Świętej. Duch dawnego malarstwa religijnego przetłumaczony został na język współczesnej interpretacji malarskiej, która w swym uproszczeniu, czy uwspółcześnieniu, jest nośnikiem sensów metafizycznych, Absolutu, którego artysta poszukiwał w czasie swojej twórczej wędrówki.

Kazimierz Głaz, Istota rzeczy, 2005-2007.

Pierwsza część artykułu Katarzyny Szrodt „W poszukiwaniu piękna” na temat Ireny „IRiKO” Kołodziej:

http://www.cultureave.com/w-poszukiwaniu-szczescia-iriko-irena-kolodziej/